

Man kan innvende, at H.s kalkulasjon m.h.t. aksjenes verdi i 1926 ikke har holdt stikk, idet aksjene senere har stått i kurs av omkring 2.500.-

Et slik ræsonnement er selvefølgelig uten betydning for denne sak. Her gjelder det å fastslå, hvad den reelle verdi måtte ansettes til dengang, salget mot H.s vilje fandt sted.

Vi skal dog for alle tilfellers skyld redegjøre for grunnen til at Denofa-aksjenes verdi ikke senere er kommet op i den verdi, som firmaets gode økonomiske stilling og gunstige driftsresultater inntil 1925/26 gav håp om :

Da H blev tvunget til å selge sine aksjer opgav han samtidig sin innflytelse på Denofas videre ledelse og utvikling. H. grundig forberedte plan var å opta margarinproduksjon i stor stil i direkte tilslutning til Denofas herdningsfabrik i Fredrikstad. Realisasjon av denne plan vilde ha betydd en gjennomfør rasjonalisering av den norske margarinindustri (Fra Denofas desodoriseringsanlegg skulde det varme fett bli ført gjennembrørledninger direkte over til margarinfabriken, hvor fornyet opvarming av råstoffene vilde undgås og alle omkostninger til emballasje (fat, drums) og transportutgifter innspares).

Allerede i årene 1918 - 1920 hadde H. latt igangsette en mindre margarinfabrik i forbindelse med Denofaanleggene, hvor særlig norske marine oljer benyttedes som råmateriale. Realisasjonen av H.s plan i stor stil ~~skulle ha medført en betydelig utvidelse av den norske~~ møtte imidlertid megen motstand, tildels fra de med utenlansk kapital arbeidende ~~norske~~ margarinfabriker, som med nebb og klør mosatte sig å benytte norske marine oljer som råprodukt i sin fabrikasjon, og fra de norske fabriker i det hele tatt, som likefrem truet med å avbryte enhver forbindelse med Denofa, dersom dette firma fortsatte med eller utvidet sin margarinproduksjon. Da så H. senere p.g.a. sykdom foreløbig trakk sig tilbake fra ledelsen og endelig i 1926 blev tvunget til å selge sin aksjemajoritet (hvormed han samtidig opga

enhver innflydelse på Denofas videre utvikling), blev hans storstilte planer, på hvis realisasjon han tiltross for all motstand hadde satt inn hele sin energi, fullstendig kullkastet.

Bortsett fra at den av H. planlagte konsentrasjon av den norske margarinindustri i direkte tilslutning til landets dengang eneste herdningsfabrik vilde ha hatt en stor nasjonaløkonomisk betydning og en betraktelig reduksjon av margarinprisen tilfølgende, så vilde den samtidig ha vært av grunnleggende betydning for Denofas økonomiske posisjon. Den i 1932 foretatte nedskrivning av Denofa-aksjenes pålydende fra 2500 til 1250 kroner vilde ikke bare ha kunnet være undgått, men aksjene vilde utvilsomt ha vært sikret en kurs svarende til den verdi av ca 5000 kr, som H (og Graham) hadde regnet med i 1925/26.

Overdragelsen av H.s aksjemajoritet til Lilleborg blev for Denofa innledning til en stadig større avhengighet og underordning under det engelske verdensfirma Lever Brothers. Dette firmas interesse for Denofa gikk ut på å benytte Denofa som leverandør av herdet fett som råprodukt for trustens verdensomfattende såpefabrikker. En nasjonal utnyttelse av Denofas produksjon og en rasjonalisering av den norske margarinindustri stod i direkte strid med trustens interesser. Men dermed var også H.s planer for Denofas fremtid endelig skrinlagt og det av ham anskaffede margarinmaskineri blev således av den nye tekniske leder, adm.direktør Holmboe, utrangert.

Det er neppe nogen tvil om, at Denofas underordning under det engelske verdensfirma har vært en hemsko på Denofas økonomiske fremgang og utvikling.

Årsaken til at Denofa-aksjenes ~~ikke~~ reelle verdi ikke har kunnet holdes på høide med det nivå, de i 1925/26 i virekligheten stod på, må derfor settes i direkte forbindelse med den omstendighet, at H. ble tvunget til å selge sin aksjemajoritet og dermed oppgi sin initiativrike innflytelse på Denofas utvikling for helt å overlate ledelsen til Lever Brothers resp. deres håndgangne mann i Denofa, adm.direktør Holmboe.

Når H. derfor nu vil gjøre krav på å få erstattet det tap han har lidt som ~~er~~ følge av den fremtvungne aksje-overdragelse, så er det klart, at han helt og holdent må basere sitt krav på den reelle verdi ~~aksjenes~~ aksjene hadde i 1925/26 - og ikke på den reduserte verdi de senere har fått SOM FØLGE AV DETTE AKTIESALG og de dermed i forbindelse stående omstendigheter.

Erstatningen må da ~~fastsettes~~ fastsettes til differensen mellom aksjenes reelle verdi i 1925/26 (ca. 5000 kr.) og den pris som ble betalt H (Kr. 2.500.00) eller for 1158 aksjer tils. Kr. 2.895.000.

Subsidiært vil det kunne gjøres gjeldende, at da salget i sin tid skjedde til PARI KURS (som dengang var 2.500), så må H. være rettidig til å få sine imidlertid nedskrevne aksjer tilbake til

kurs (som idag er 1.250), så meget mer som grunnen til at aksjenes pålydende er nedskrevet må tilskrives forhold, som er en følge av det i sin tid fremtvungne aksjesalg. I dette tilfelle vil Lillebor ha å tilbakelevere H 1158 aksjer, som i sin tid blev betalt med Kroner 2.895.000 mot å få refundert Kr. 1.447.500.-

--o--

Til belysning av hvad der ovenfor er sagt om Denofa-aksjenes reelle verdi FÖR og EFTER aksjesalget skal vi anföre endel tallop-gaver fra årsregnskapene, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ som viser forretningen av den i Denofa nedlagte (virkelig innbetalte) kapital) för og efter aksjesalget.

Da en aksjes verdi i det lange löp bestemmes av den nedlagte kapital's renteavkastning, vil disse nökterne tall godtgjöre, at Denofa-aksjene inntil 1925/26 hadde en mer enn DOBBELT så höi verdi som ~~färdig~~ efter denne tid.

Den innbetalte kapital var i 1913 3 millioner kroner
I 1914 blev den ved nytegning forhöiet til ... 4 millioner kroner
I 1929 ytterligere ved nytegning forhöiet til 7 millioner kroner.

~~XXXXXX~~ Aktieutbyttet var :

1 1913 5%
1 årene 1914 - 1924 : Kr. 4.950.000.- eller pr.år 11 I/
1 årene 1925 - 1941 , Kr. 4.337.500.- eller pr.år ..mindre enn 4 I

Man vil herav se, at den innbetalte aktiekapital's avkastning i tiden för 1925/26 var ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX DOBBELT XXXXXXXX~~ ~~temmelig nöaktig~~ *mere enn* to og en halv gang så stort som efter denne tid, og det tiltross for de store ekstraordinære millon-tap, som Denofa måtte avskrive i denne förste periode.

--o--

Vorschlag zur Bereinigung des Rechtsstreites
zwischen Herrn Generalkonsul Dr. ing. h.c.
Hildisch und A/S. Lilleborg Fabriker betreffts
seiner Aktien in De-No-Fa A/S.

1. Generalkonsul Hildisch verzichtet auf die Rückgabe seitens A/S. Lilleborg Fabriker von seinen Aktien in De-No-Fa , die Lilleborg seiner Zeit übernommen hat.
2. Als Zahlung für die endgültige Uebernahme der oben, Punkt 1, erwähnten Aktien des Herrn Hildisch in De-No-Fa erlegt Lilleborg an den Herrn Generalkonsul Hildisch:
 - a) 1,5 Millionen Kronen.
 - b) 1 Millione Kronen als steuerfreie Stiftung des Herrn Hildisch für norwegische Frontkämpfer.
 - c) RM. 250.000.- an die Geburtsstadt des Vaters des Herrn Generalkonsul Hildisch, Neustadt an der Oder, als Generalkonsul Hildisch' Stiftung.